

عنوان مقاله:

ادبیات جرم شناسی مکانی در محیط های معماری با نگاهی بر نظریات پیشگیری از جرم

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی شهرسازی و معماری دانش بنیان (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مرتضی بیابانی - دکتری معماری، واحد اراک، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران

محمد بهزادپور - معماری، واحد هشتگرد، دانشگاه آزاد اسلامی، هشتگرد، ایران

میترا کلانتری - استادیار دانشکده معماری، واحد تفرش، دانشگاه آزاد اسلامی، تفرش، ایران

محمدرضا جلالی - استادیار دانشکده عمران، واحد اراک، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران

خلاصه مقاله:

جرم یکی از مسائل اصلی تهدیدکننده کیفیت زندگی شهری است. به همین دلیل افراد از مکان هایی که توام با خطر شخصی و جانی است دوری می جویند. ارتباط بین شهر و جرم از آن جهت است که ویژگیهای فضایی و محیطی شهر می تواند پرورش دهنده جرائم خاصی باشد. افراد فعال در حیطه شهری تاکید می کنند با توجه به ساختار شهر می توان ضمن بررسی فرآیند شکل گیری شهر، به عوامل محیطی مرتبط و موثر بر پیشگیری از جرم پرداخته و پس از شناخت مقوله های مورد تامل در خصوص جرم، علاوه بر مشخص کردن نواحی جرم زا در شهرها، به تاثیر نقش تراکم شهرها، نحوه توزیع نقاط داغ جرم و عوامل موثر بر آنها توجه داشت. این مقاله در پی شناخت نظریات مرتبط با جرم و عوامل کاهش جرم و به نوعی پیشگیری از جرم می باشد. باتوجه به اینکه گام اول کاهش جرم، بحث شناخت عوامل جرم خیز در فضاهای معماری و شهری است، این مقاله می تواند ما را در جهت پیشگیری کمک نماید. به طوری که داشتن محیط های عاری از جرم می تواند انسان را به سمت آرمانشهرها هدایت کند. به همین سبب در این مقاله پس از شناخت شاخصه های جرم، پیشگیری از جرم از طریق طراحی محیطی مورد بررسی قرار خواهد گرفت و به دنبال آن نظریه های مکانی از سه حیطه کلاسیک، اثبات باوری و پسااثباتی بررسی می گردد. هم چنین در انتها نیز شبکه های مفهومی و عینی مکان در ادبیات نوین جرم شناسی مکانی تبیین می گردد.

کلمات کلیدی:

جرم، محیط، شهر، معماری، امنیت، مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1798035>

